

Mál nr. 283/2015
M og
vátryggingafélagið V v/ ábyrgðartryggingar X.

Skaðabótaábyrgð vegna slyss 1. nóvember 2012.

Gögn.

1. Málskot dags. 16. júlí 2015 ásamt gögnum.
2. Bréf lögmanns M dags. 14. ágúst 2015 ásamt gögnum merktum 1-19.

Málsatvik.

Í málinu kemur fram M slasaðist við vinnu sína þegar hann var að losa vörur úr tengivagni vöruflutningabifreiðar. Í tjónstilkynningu til Sjúkratrygginga Íslands dags. 27. nóvember 2012 kemur fram að M hafi verið að losa vörur í verslun Krónunnar Bíldshöfða þegar hann gekk aftur á bak með vöruhyftara en athugaði ekki að vöruhyfta bíls var niðri með þeim afleiðingum að hann steig út af palli bílsins og féll niður á lyftupallinn. Þessi tjónstilkynning er undirrituð af bæði M og fulltrúa X. Sama lýsing kemur fram í tilkynningu til Vinnueftirlitsins sama dag. Í tölvupósti dags. 20. febrúar 2013 lýsir M aðdraganda slyssins fyrir lögmanni sínum. Þar kemur fram að M hafi ekki verið viss um hvort hann hafi verið með vöruhyftara sem var nýr eða gamall en lýsir því hins vegar að það hafi verið erfiðleikar með þann nýja og sá hafði farið í viðgerð nokkrum sinnum. Einnig vísar M í lýsingu sinni til þess að gólf hafi verið hált.

M telur í fyrsta lagi að leggja eigi framburð M til grundvallar eins og hann komi fram á ensku í gögnum málsins. M skilji ekki íslensku nægilega vel og verði að skoða undirritun hans á tjónstilkynningu dags. 27. nóvember 2012 með hliðsjón af því. M kveðst hafa látið X vita um meiðsli sín síðar sama dag og þau urðu og þannig hafi tilkynningaskylda stofnast gagnvart Vinnueftirliti ríkisins, sbr. 79. gr. laga nr. 46/1980. X verði að bera hallann af því að hafa ekki tilkynnt um slysið eða hlutast til um frekari rannsókn og verði að bera hallann af því. Það verði því að miða við lýsingu M á því að hann hafi verið að notast við rafmagnstjakk sem hafi átt það til að slökkva á sér og að gólfíð í tengivagninum hafi verið blautt umræddan dag. Með hliðsjón af þessu verði að líta til þess að vinnuáðstæður M hafi verið ófullnægjandi og beri X skaðabótaábyrgð á því.

V telur hins vegar að skaðabótaábyrgð sé ekki fyrir hendi af hálfu X. V telur ekki sannað að lyftari sem M notaði hafi bilað eða hann hafi stöðvast skyndilega við notkun. Auk þess bendir V á að þó sýnt væri fram á að lyftarinn hefði bilað væri það ekki sjálfkrafa hægt að tengja við saknæma háttsemi af hálfu X eða starfsmanna þess. Auk þess telur V ekki sannað að bleyta hafi verið á gólfi og vísar til gagna frá Veðurstofunni um að ekki hafi verið rigning á þessum tíma einnig vísar V til þess að ekki sé sýnt að tilkynningaskylda skv. 79. gr. laga nr. 46/1980 hafi vaknað vegna málsins en M hafi ekki látið vita af afleiðingum slyssins fyrr en nokkru eftir að það gerðist. Auk þess sé sannað með frumgögnum málsins, tjónstilkynningum dags. 27. nóvember 2012 sem og því sem haft er eftir M í lækniheimsóknum um aðdraganda slyssins, að hann hafi einfaldlega gengið afturábak á palli bifreiðar og síðan stigið út af gólfi bílsins og fallið á lyftupallinn. Hvergi sé þar vísað til þess að lyftarinn hafi ekki virkað sem skyldi. Það komi ekki fram fyrr en í síðari lýsingum M á aðstæðum og ekki sé hægt að leggja þær til grundvallar. V telur því að atvik máls séu nægilega upplýst með frumskýrslum málsins og ekki nægilega sannað að M hafi ekki skilið það sem var skrifað á íslensku og hann sjálfur undirritaði.

Álit.

Í gögnum málsins koma fram lýsingar á tjónsatviki annars vegar í skriflegum gögnum frá vinnuveitanda og M dags. 27. nóvember 2012 hins vegar með síðari lýsingum M á því hvað gerðist, þ.e. samskiptum hans við lögmann sinn, t.d. með tölvupósti dags. 20. febrúar 2013. Það liggur fyrir að M leitaði til læknis síðar á slysdegi og vísað er til þess í gögnum málsins að hann

hafi óskað eftir og fengið „vinnuveitandavottorð“ þann dag. Í gögnum málsins er hins vegar ekki alveg skýrt hvort M hafi verið óvinnufær strax eftir atvikið. Þó færa megi rök fyrir því að ef óvinnufærni var sannarlega til staðar þá hafi X átt að tilkynna slys M til Vinnueftirlitsins þá liggur fyrir sameiginleg tjónstilkynning M og fulltrúa X dags. 27. nóvember 2012 vegna slyssins. Verður ekki litið framhjá henni varðandi sönnun atvika og framburð M vegna þeirra. Síðari skýringar teljast ekki hafa jafnmikið vægi við sönnun. Þar að auki verður ekki af gögnum málsins ráðið að það séu orsakatengsl milli þess að lyftari hafi mögulega staðið á sér og þess að M féll af palli bifreiðarinnar. Ekki verður heldur talið sannað að bleyta hafi verið á pallinum vegna rigningar þegar litið er til gagna um veðurfar dagana fyrir slysið. Að öllum atvikum virtum og þegar tekið er tillit til ákveðnar óvissu varðandi atvik málsins verður þó ekki séð að slys M hafi orðið vegna bilunar í búnaði eða annarra aðstæðna eða atvika sem X ber skaðabótaábyrgð á heldur megi helst rekja slysið til óhappatilviks sem X verður ekki kennt um. M á því ekki rétt á bótum úr ábyrgðartryggingu X.

Niðurstaða.

M ekki á rétt á bótum úr ábyrgðartryggingu X hjá V.

Reykjavík 1. september 2015.

Þóra Ha Ilgrímsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.